

วัฒนธรรมทางเพศของชาวจีนสมัยโบราณ*

รองศาสตราจารย์ ปรานี วงษ์เทศ**

ตงลี่ เป็นชื่อเมืองที่มีชื่อเสียงทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่น่ารักเมืองหนึ่งของประเทศจีน ตั้งอยู่ในมณฑลเจียงซู อยู่ระหว่างเมืองซูโจว และเมืองหางโจว ซึ่งก็มีชื่อเสียงในฐานะที่เคยเป็นราชธานีในสมัยราชวงศ์ซ่ง (ค.ศ.1127-1279) อยู่ระยะหนึ่งก่อนจะย้ายไปอยู่ที่กรุงปักกิ่ง เมืองตงลี่เป็นเมืองเล็ก ๆ ที่มีชื่อเสียงรู้จักกันดีว่าเคยเป็นที่พำนักของบรรดาบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์จีนมากมาย มาหลายชั่วอายุคนนับเป็นเวลากว่าพันปีมาแล้ว เช่น กวีเอกชื่อ Yeyin ในสมัยราชวงศ์ซ่งใต้ หรือจิตรกร Wang Chong และ Yang Tianji แห่งราชวงศ์หมิงและชิง

บ้านทุกหลังในเมืองนี้อยู่ริมน้ำ และมีเรือแจวติดต่อกันได้หมด เนื่องจากมีคลองขนาดใหญ่ถึง 15 แห่ง ที่แบ่งแยกเมืองเล็ก ๆ นี้ออกเป็น 7 ส่วน ซึ่งเชื่อมต่อกันได้ทั้งหมดด้วยสะพานที่ทำจากหินถึง 49 สะพาน มีสวนแบบราชวงศ์หมิงและชิงอยู่ทั่วไป จนเมืองตงลี่ได้รับการขนานนามจากผู้มาเยือนทั้งในและต่างประเทศว่าเป็น “เวนิสตะวันออกขนาดจิ๋ว”

เมืองตงลี่นี่เองเป็นที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางเพศของชาวจีนสมัยโบราณ ซึ่งเพิ่งย้ายมาจากเมืองเซี่ยงไฮ้ เนื่องจากไม่สามารถสู้ค่าเช่าที่แพงลิบในเมืองได้ แม้จะพยายามขอทุนสนับสนุนจากรัฐบาล แต่ก็ถูกปฏิเสธเพราะรัฐบาลเอง

* เรื่องและการปรับปรุงจากเอกสารนำชมเรื่อง “The Exhibition For Chinese Ancient Sex Culture”, Shanghai Reproduction and Sex Culture Center . 2004.

** อาจารย์ประจำภาควิชามานุษยวิทยา คณะโบราณคดี

คงทำให้ชื่นชมกับเรื่องราวและสิ่งของที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ได้ยาก ทั้งยังเห็นว่า เป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์มากกว่า

พิพิธภัณฑ์ทางเพศของชาวจีนที่บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศของ ชาวจีน ตั้งแต่เมื่อ 5,000 ปีมาแล้ว สะท้อนสิ่งที่อาจารย์นิธิ เอียวศรีวงศ์ เคยกล่าวไว้ว่า

การมรดกเป็นวัฒนธรรมที่มีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์เป็น
สิ่งที่น่าสนใจเสมอมา จากคนรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง มีมิติที่เกี่ยวข้องกับ
อารมณ์ ความรู้สึก ทศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ สะท้อนการดำรงอยู่
ของชีวิต จิตวิญญาณ และระบบคิด ตลอดจนเกี่ยวพันกับอำนาจ

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน รวมทั้งมีความร่ำรวยทาง
ขนบธรรมเนียม ประเพณี ซึ่งรวมถึงวัฒนธรรมทางเพศด้วย แต่เนื่องจากอคติทาง
ประวัติศาสตร์เรื่องราวของวัฒนธรรมทางเพศจึงถูกปกปิด ละเลย และถูกมองข้ามมาเป็น
เวลายาวนาน จนเมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง ศาสตราจารย์ Liu Dalin จากมหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้ จึง
เริ่มทำวิจัยศึกษาพฤติกรรมทางเพศของชาวจีน และได้รวบรวมโบราณวัตถุที่เกี่ยวข้องกับ
เพศไว้ถึง 2,300 ชิ้น ต่อมาในปี ค.ศ. 1993 ท่านจึงเริ่มนำสิ่งของเหล่านั้นออกจัดแสดง
ตามเมืองต่าง ๆ ถึง 15 เมือง ทั้งในฮ่องกง ไต้หวัน เบอรลิน โยโกฮาม่า เมลเบิร์น
รอตเตอร์ดัม ฯลฯ จนได้รับคำชมเชยยกย่องจากผู้ชมเป็นจำนวนมาก

ศาสตราจารย์ Liu และ ดร. Hu Hongxia ได้ช่วยกันก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ที่เมืองตงลี่
โดยดัดแปลงจากอาคารที่เคยเป็นโรงเรียนมาก่อน ทั้งสองท่านเชื่อว่าการนำโบราณวัตถุที่
เกี่ยวกับเพศมาจัดแสดงให้สาธารณชนได้ชมก็เพื่อ

- ช่วยให้ผู้คนเกิดความเข้าใจถึงอิทธิพลของประเพณีโบราณที่มีต่อความเข้าใจเรื่อง
เพศของชาวจีนในปัจจุบัน

- เพื่อส่งทอดสาระสำคัญของประเพณีจีน อันจักนำไปสู่การพัฒนาให้เกิดความ
ก้าวหน้าของวิชาการทางเพศในสมัยใหม่

- เพื่อขจัดความลึกลับในเรื่องเพศ และ

- เพื่อส่งเสริมการศึกษาวิจัยในสาขาวิชาการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

การแสดงจะแบ่งออกเป็นห้องต่าง ๆ ตามเนื้อหาที่แบ่งออกเป็น 10 หัวข้อด้วยกันคือ

1. วัฒนาการทางเพศ

ลักษณะที่ปรากฏที่เป็นความต้องการพื้นฐานของชีวิตมนุษย์ที่สำคัญมีอยู่ 2 อย่าง คือ อาหารและความต้องการทางเพศทั้ง 2 สิ่งนี้ล้วนแต่มีอิทธิพลอย่างใหญ่หลวงต่อพัฒนาการของสังคมมนุษย์ สำหรับพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์เองก็มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ ที่คล้ายคลึงกับสัตว์ประเภทอื่น ๆ และที่เป็นผลมาจากการปลูกฝังทางวัฒนธรรม ทำให้มนุษย์เรามีความแตกต่างจากสัตว์ โดยธรรมชาติแล้วความต้องการทางเพศควรเป็นเรื่องที่เปิดเผยมิใช่สิ่งที่ควรปิดบังอำพราง แต่ลักษณะของวัฒนธรรมที่ปรุงแต่งขึ้นกลับทำให้ชีวิตทางเพศของมนุษย์ควรมีระเบียบแบบแผน เป็นเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ และนำเอาประเพณี จริยธรรม และศีลธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ไม่ได้ปล่อยให้เป็นเรื่องอิสระ หรือปราศจากข้อจำกัดใด ๆ พัฒนาการของอารยธรรมมนุษย์ในทางสังคมจึงเกิดขึ้นจากการพยายามเชื่อมโยงพฤติกรรมทั้ง 2 ด้านนี้เข้าไว้ด้วยกัน

2. การเคารพบูชาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

มนุษย์ต้องใช้เวลานานยาวนานส่วนใหญ่อยู่ในวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม เนื่องจากในสังคมดั้งเดิมยังมีการผลิตต่ำ มนุษย์มักมีวิถีชีวิตอย่างเรียบง่าย ความเข้าใจที่มีต่อตนเองและโลกรอบ ๆ ตัวมักจะเป็นไปอย่างตรงไปตรงมา จากการคาดเดาตามประสบการณ์ของตน และมักยกย่องสิ่งที่ไม่อาจเข้าใจได้ให้เป็นเรื่องของอำนาจเหนือธรรมชาติ และพลังลึกลับต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดรูปแบบการเคารพบูชาต่าง ๆ รวมทั้งการเช่นสรวงบูชาเกี่ยวกับเรื่องทางเพศให้เป็นเรื่องของอำนาจเหนือธรรมชาติด้วย

ความเชื่อและการบูชาเกี่ยวกับเรื่องเพศ จะรวมถึงการบูชาสิ่งที่ให้กำเนิด คือ อวัยวะเพศและการร่วมเพศด้วย สิ่งที่ยึดเหนี่ยวให้เห็นการยกย่องและการบูชาเรื่องทางเพศจะเห็นได้จากการส่งทอดความเชื่อที่กระทำกันมาหลายชั่วอายุคน ด้วยกระบวนการต่างๆ ทั้งทางภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี มารยาท วรรณคดี ศิลปะ โบราณวัตถุ รวมถึงสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ด้วย แม้แต่สิ่งที่เป็นธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ และภูเขา ก็ยังถูกทำให้เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นสัญลักษณ์ทางเพศ (เช่น หินตา หินยาย) และยังมีสิ่งของอีกมากมายหลายอย่างที่ถูกทำให้มีความหมายแฝงทางเพศสืบต่อมา

3. ระบบการแต่งงาน

ระบบการแต่งงาน นับเป็นวิถีทางที่สำคัญที่สุดของการแสดงความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างหญิงชาย ในยุคแรกเริ่มของประวัติศาสตร์ เชื่อกันว่าการแต่งงานเป็นกลุ่มเป็นพฤติกรรมที่ทำกันในสังคมดั้งเดิม แต่ต่อมาผู้คนเริ่มตระหนักว่า การแต่งงานที่ไม่รู้ใครเป็นสามีภรรยาใครแน่ ก่อให้เกิดความไร้ระเบียบและไม่เอื้อประโยชน์ต่อการเติบโตของคนรุ่นต่อมา ทั้งยังทำให้สังคมขาดเสถียรภาพ ดังนั้นระบบผัวเดียวเมียเดียวจึงค่อย ๆ เกิดขึ้น ชาวจีนในสมัยโบราณจะแต่งงานตามที่ดำรงไว้คือ “เพื่อแสดงความเคารพต่อบรรพบุรุษ และเพื่อเลี้ยงดูลูกหลานรุ่นต่อมา” เป้าหมายของการแต่งงานยังเป็นการแสดงวิถีทางที่จะจำกัดกำหนด และควบคุมความสัมพันธ์ทางเพศของมนุษย์อีกด้วย โดยเฉพาะ **สำหรับผู้หญิง**

ในสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่ ผู้หญิงจึงเป็นเพียงสมบัติส่วนตัวของผู้ชาย โดยความเป็นจริงแล้ว การแต่งงานแบบผัวเดียวเมียเดียวในจีนโบราณ ก็คือ ระบบที่มีสามี 1 คน ภรรยา 1 คน และเมียน้อยหลายคน ซึ่งก็คือการแต่งงานที่ผู้ชายสามารถมีภรรยาได้หลายคนในเวลาเดียวกัน ในอีกด้านหนึ่งระบบการแต่งงานแบบผัวเดียวเมียเดียวสามารถมองได้ว่าเป็นวิธีที่ผู้ชายเห็นผู้หญิงเป็นสมบัติส่วนตัวภายใต้ระบบหรือโครงสร้างทางวัฒนธรรมของสังคมศักดินาที่พัฒนาขึ้นจากหลักคำสอนของลัทธิขงจื้อ ที่จะเน้นระเบียบวิธีปฏิบัติต่อกันของคนในสังคม ด้วยการตรึงความสัมพันธ์ ระหว่างนายกับบ่าว พ่อกับลูก และสามีกับภรรยา โดยที่ผู้เป็นนาย พ่อ และสามี คือผู้ที่อยู่ในฐานะเหนือกว่าไม่ว่าในกรณีใด ๆ สามารถกำหนดความถูกผิดทุกประการที่อีกฝ่ายต้องเชื่อฟังเสมอ ระบบการแต่งงานแบบผัวเดียวเมียเดียวที่ดูเหมือนจะเป็นอุดมคติที่สวยงามจึงเป็นเรื่องที่ยากจะเกิดขึ้นได้จริง เราจึงพบบันทึกในประวัติศาสตร์จีนมากมาย ที่กล่าวถึงการแต่งงาน และความรักที่ดูโรแมนติกนี้ จบลงด้วยโศกนาฏกรรมมากกว่า

4. การกดขี่ทางเพศต่อผู้หญิง

ในสังคมทาสและศักดินา ผู้หญิงมักถูกปกครองและกดขี่จากผู้ชาย ผู้หญิงเป็นเพียงเครื่องมือให้ผู้ชายเกิดความพึงพอใจทางเพศได้ตามต้องการ มีหน้าที่ผลิตลูก และทำงานบ้านทุกอย่าง ปรากฏการณ์เหล่านี้เห็นได้อย่างชัดเจนจากการให้ความสำคัญเรื่องความบริสุทธิ์หรือพรหมจารีของผู้หญิง การมัดเท้าและโสเภณี ในจีนโบราณผู้หญิงม่ายต้องรักษา

ความบริสุทธิ์ของตัวหามีเพศสัมพันธ์ใด ๆ หลังจากสามีตาย และห้ามแต่งงานใหม่ มีเครื่องมือที่ประจานและลงโทษผู้หญิงที่ละเมิดข้อห้ามอย่างทารุณโหดร้ายมากมาย ตั้งแต่การใช้เข็มขัดลั่นกุญแจที่อวัยวะเพศ การให้ผู้หญิงนั่งคร่อมอวัยวะเพศชายขนาดใหญ่ที่ทำจากไม้บนหลังม้า และปล่อยให้ม้าวิ่งโยกไปจนตาย ประเพณีการมัดเท้าที่ทารุณจะทำตั้งแต่ผู้หญิงอายุ 7 ขวบและมัดไว้จนตายเพื่อให้เท้ามีขนาดแค่ 2-3 นิ้ว ทั้งเพื่อเป็นเครื่องเพศที่ให้ความสวยงามและระสชาติทางเพศแก่สามี และเพื่อป้องกันไม่ให้หลบหนีได้ง่าย ผู้หญิงจึงต้องอยู่เพียงภายในบ้านรับใช้สามีอย่างอ่อนน้อมโดยดี และถูกตัดขาดจากโลกภายนอกโดยสิ้นเชิง หญิงจำนวนไม่น้อยต้องลดตัวเป็นโสเภณีเพื่อเป็นเครื่องมือทางเพศสำหรับผู้ชาย ประวัติศาสตร์ส่วนนี้ จึงถือเป็นประวัติศาสตร์แห่งโศกนาฏกรรมของเลือดและน้ำตาของผู้หญิงโดยแท้

5. ความรู้สึกทางเพศในชีวิตมนุษย์

พฤติกรรมทางเพศของมนุษย์มีอยู่ 3 หน้าที่ คือ เพื่อความพึงพอใจ เพื่อพัฒนาสุขภาพที่ดี และเพื่อให้กำเนิดมนุษย์ ในระบบการแต่งงานแม้ว่าคนโบราณจะเน้นหน้าที่ของการสืบต่อเผ่าพันธุ์ และการควบคุมทางเพศ แต่การแสวงหาความพึงพอใจจากการมีเพศสัมพันธ์ของผู้ชายมีพัฒนาการเสมอมาอย่างยาวนาน ดังสะท้อนให้เห็นจากโบราณวัตถุที่เกี่ยวกับเพศในรูปแบบต่าง ๆ

เอกสารจีนโบราณที่มีอายุเก่าแก่ถึง 2,000 ปี บรรยายถึงกลวิธีในการแสวงหาความสุขทางเพศมากมาย เช่น หลัก 9 ประการของ “ความตื่น” หลัก 1 ประการของ “ความลึก” หรือ 30 วิธี ของเทคนิคทางเพศ รวมถึงมรรควิธีที่เรียกกันว่า “เสีย 7 ได้ 8” นอกจากนี้ยังมีหนังสือหรือตำราสั่งสอนเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศ หรือที่อธิบายถึงลักษณะทางกายภาพของอวัยวะเพศชายและหญิง ทั้งยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับลีลาการตอบสนองทางเพศอีกมากมาย เช่น วิธีทำ “5 เสียง” “8 การเคลื่อนไหว” “5 วิธีการแสดงออก” และ “5 แรงระคะ” เป็นต้น

6. เพศศึกษา

เพศศึกษาเป็นเรื่องที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว ตามหลักฐานที่พบในสมัยราชวงศ์ช้านตงวันออกมีโรงเรียนที่เปิดสอนเด็ก ๆ จากครอบครัวที่มีฐานะดี และความรู้เรื่องเพศก็เป็นวิชาหนึ่งที่มีการสอนร่วมกับวิชาอื่น ๆ ด้วย

แต่สำหรับชาวบ้านทั่วไปแล้ว เพศศึกษาส่วนใหญ่จะทำได้กันโดยผ่านการแนะนำมากกว่า วิธีการหนึ่งที่ทำกัน คือ การใช้เครื่องกระเบื้องเคลือบที่เรียกกันว่า “ก้นหีบ” ที่ทำเป็นรูปด้นผลไม้ รูปเรือ หรือเด็ก มีฝาเปิดได้เป็น 2 ส่วน เมื่อเปิดฝาดอกจะเห็นรูปปั้นของชายหญิงเปลือยกายกำลังทำท่าร่วมเพศ ปกติเครื่องเคลือบเหล่านี้จะถูกซ่อนไว้ใต้หีบสินสอดของหญิงสาวที่กำลังจะแต่งงาน ผู้เป็นแม่จะหยิบออกมาและเปิดให้ลูกสาวดูพร้อมสั่งสอนแนะนำว่าสามีและภรรยาจะต้องปฏิบัติต่อกันอย่างไร

สิ่งของที่ใช้ในการสอนเรื่องเพศอีกประเภทหนึ่งเรียกว่า “ภาพวาดสินสอด” จะเป็นม้วนภาพเขียนแสดงท่าทางในการร่วมเพศในลีลาต่าง ๆ พ่อแม่จะนำภาพเขียนนี้ไปสรวมไปกับสินสอดอื่น ๆ ให้ลูกสาว เพื่อให้อ่านแต่งงานใหม่นำภาพเขียนนี้ไปแขวนไว้ที่ผ้า幔ของเตียงนอนและเลียนแบบวิธีร่วมเพศที่แสดงไว้ในภาพเขียน

นอกจากนี้ยังมีบทสวดทางศาสนา และเพลงพื้นบ้านมากมายที่ถูกนำมาใช้เพื่อเพศศึกษาในสมัยก่อนอีกด้วย

7. ศิลปะและวรรณกรรมเกี่ยวกับเพศ

ประเพณีเกี่ยวกับเพศของจีนโบราณยังสะท้อนให้เห็นได้จากวรรณกรรมและศิลปะมากมาย เช่น ทำร้ายรำที่แสดงความสุขทางเพศที่มีมาตั้งแต่สังคมดั้งเดิม ที่น่าสนใจคือภาพเขียนที่แสดงท่าร่วมเพศที่อยู่ในรูปของหนังสือภาพ หรือม้วนภาพที่คนมักใช้เป็นตำราในการร่วมเพศ ภาพเชิงสังวาสเหล่านี้เป็นที่นิยมกันมากในยุคราชวงศ์หมิงและชิง ถือกันว่าเป็น “เรื่องเพศที่ปกปิด” นอกจากนี้ยังพบภาพเขียนเรื่องราวทางเพศอีกตามลักษณะต่าง ๆ ทั้งที่เป็นดินเผา เคลือบ และโลหะ

นอกจากภาพเขียน และงานประติมากรรม เรายังสามารถเรียนรู้เรื่องทางเพศของคนโบราณได้จากนวนิยาย กวีนิพนธ์ หรือจิ๋ว ซึ่งงานเหล่านี้ล้วนมีคุณค่าทั้งทางสังคมและศิลปะอย่างสูง และทั้ง ๆ ที่ฝ่ายชนชั้นปกครองมักจะรณรงค์ห้ามเผยแพร่เรื่องราวทางเพศ

อยู่ตลอดเวลา งานเหล่านี้ยังคงนิยมกันอยู่ในราชวงศ์หมิงและชิง

8. เพศและศาสนา

วัฒนธรรมทางเพศมักเกี่ยวกับศาสนาไม่น้อยพุทธศาสนาที่แพร่หลายอยู่ในประเทศจีนมักมีพื้นฐานเป็นเรื่องเกี่ยวกับการถือพรตแตกต่างจากคัมภีร์ของพุทธศาสนานิกายตันตระที่จะสนับสนุนส่งเสริมให้ใช้ความปรารถนาทางเพศเป็นตัวรักษาราคะ หรือที่เรียกกันว่า “ราคะรักษาราคะ” มีประติมากรรมที่เนื่องในนิกายตันตระจำนวนมากที่แสดงภาพคน 2 คนกำลังร่วมเพศ ความเชื่อนี้ยังพบอยู่ในทิเบต เสฉวน กั้นซู ปักกิ่ง และเมืองอื่น ๆ อีก

ต่างจากพุทธศาสนาที่ลัทธิเต๋าจะมีกำเนิดและพัฒนาการในประเทศจีนและมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเรื่องเพศมากกว่า ศาสตร์ทางเพศในประเทศจีนถูกเรียกว่า “เทคนิคในห้องนอน” เทคนิคทางเพศในลัทธิเต๋ามุ่งที่แสวงหาความยืนยาวและความเข้มแข็งของความเป็นบุรุษ ซึ่งเป็นที่นิยมโปรดปรานของบรรดาจักรพรรดิและขุนนางจำนวนมาก อย่างไรก็ตามตั้งแต่ยุคราชวงศ์ซ่งและราชวงศ์หยวนเป็นต้นมา เทคนิคการร่วมเพศของลัทธิเต๋าค่อย ๆ ปลายและสูญไปในที่สุด

การบวชบำเพ็ญพรตในหลายศาสนามีผลทำให้เกิดการเก็บกดและผิดธรรมชาติจึงอาจนำไปสู่ความขัดแย้ง ความซึมเศร้า และการต่อสู้เช่นฆ่ากันได้

9. สุขภาพทางเพศ

มียาและเครื่องมือรักษาทางเพศจำนวนมากในจีนที่ถูกบันทึกไว้ทั้งในหนังสืออนานิยายและประวัติศาสตร์

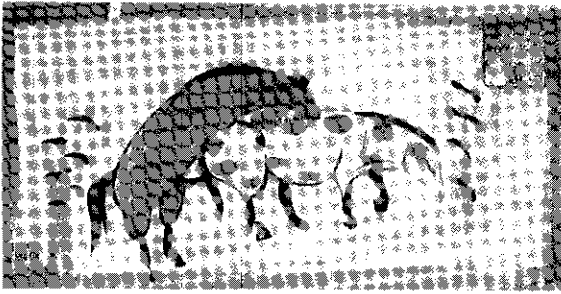
ยาและเครื่องมือทางเพศจะเป็นที่นิยมมากในสมัยโบราณ เพราะความต้องการยาเพื่อช่วยส่งเสริมสมรรถภาพทางเพศของผู้ชายให้สามารถสนุกสนานทางเพศกับผู้หญิงได้มาก ๆ และพวกผู้หญิงเองก็ต้องการเครื่องมือทางเพศช่วยบำบัดความต้องการของตนเอง เนื่องจากแม้ยาจำเป็นต้องรักษาความบริสุทธิ์และไม่สามารถแต่งงานใหม่ได้ รวมทั้งบรรดาภรรยาและเมียน้อยที่ไม่สามารถหาความพึงพอใจทางเพศจากสามีของตนได้

10. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปกติ

ได้แก่การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน การใช้เสน่ห์ยาแฝด การชอบอวดอวัยวะเพศ หรือพวกที่ชอบใช้ความรุนแรง หรือพวกที่พึงพอใจต่อการถูกกระทำให้เจ็บปวด ขมระร่วมเพศ และอาการอื่นๆ ในอดีตผู้คนมักมองผู้ที่มีพฤติกรรมทางเพศเหล่านี้ว่าเป็นอาชญากรรมและจะมีบทลงโทษอย่างรุนแรง เช่น พวกรักร่วมเพศใน “ยุคมืด” ของยุโรป แม้ฮิตเลอร์เองก็กดขี่ลงโทษพวกรักร่วมเพศอย่างโหดร้ายทารุณตามหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ ความผิดปกติทางจิตใจต่อเรื่องเพศจะถือว่าเป็นโรคอย่างหนึ่ง แต่การรักร่วมเพศมีไช่บาป หรือการป่วย เราจึงควรทำความเข้าใจใหม่ และไม่ควรกีดกันหรือก้ำจัดคนเหล่านั้น

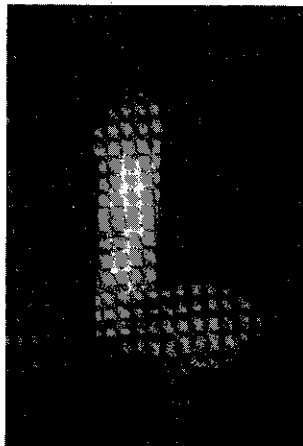
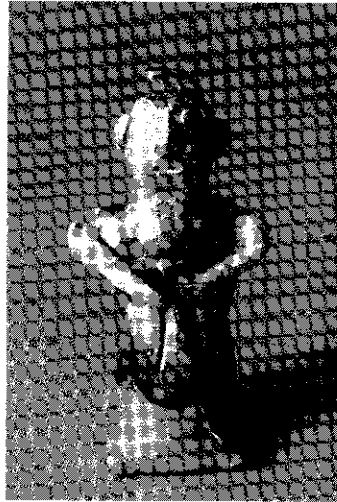
เพศ เป็นสัญชาติญาณและเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ มีวัตถุประสงค์ของ ที่เกี่ยวกับเพศมากมายทั่วโลก การศึกษาเปรียบเทียบจะช่วยให้เราเข้าใจถึงแนวโน้มของ วัฒนธรรมทางเพศในโลก และได้เห็นว่วัฒนธรรมทางเพศของแต่ละชนชาติได้มีอิทธิพล ชึ่งกันและกันอย่างไร

เป็นเรื่องน่าเศร้าที่มนุษย์ต้องอยู่กับความเป็นตัวเองตลอดชีวิตโดยไม่รู้จักตนเองไม่รู้ จักใช้ชีวิตและการอยู่ร่วมกับคนอื่นด้วยความเข้าใจ มีนักปราชญ์ นักคิด และผู้ประสบ ความสำเร็จในโลกก็ราย ที่มีชีวิตในครอบครัวที่ไม่มีปัญหา เรื่องเพศจึงไม่ใช่เรื่องส่วนตัว เพราะมีผลต่อครอบครัว ครอบครัว และต่อสังคมโลกด้วย

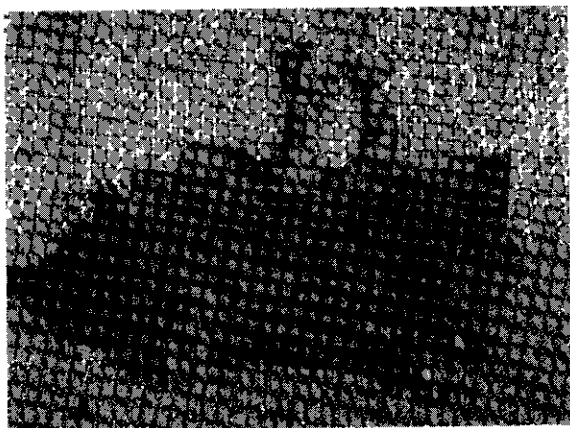

ภาพที่ 1. ภาพเขียนบนแผ่นอิฐ
(คริสต์ศตวรรษที่ 4)

ภาพที่ 2. ตุ๊กตาเครื่องปั้นดินเผาที่ใส่
ไว้ในหลุมฝังศพ (คริสต์ศตวรรษที่ 1-
3)

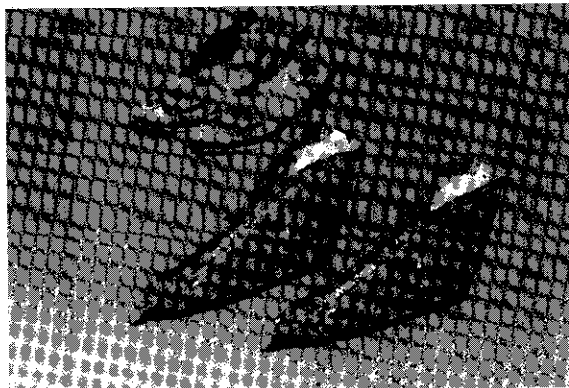
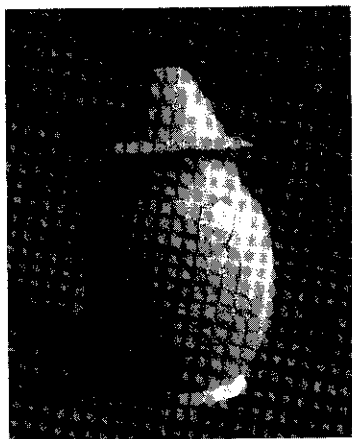

ภาพที่ 3. อวัยวะเพศชาย ทำด้วยดิน
เผาแสดงให้เห็นถึงความเชื่อเรื่องการ
บูชาอวัยวะเพศ (300ปีก่อนคริสต์
ศักราช)

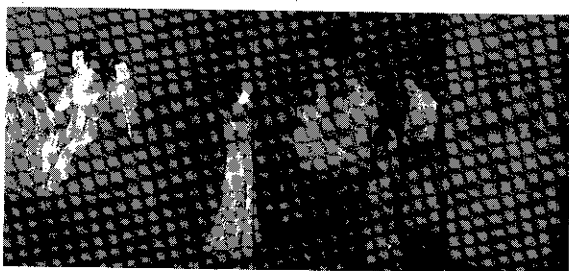

ภาพที่ 4. ภาพแกะสลักแสดงภาพ
เปลือยของชายหญิง (100 ปี ก่อน
คริสต์ศักราช)

ภาพที่ 5. โถเครื่องเคลือบพบใน
สุสานโบราณ (คริสต์ศตวรรษที่ 10-
13)

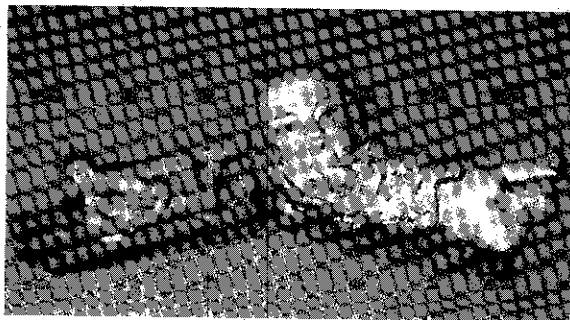
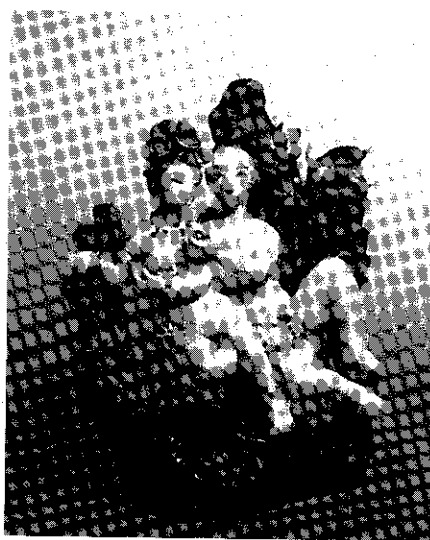

ภาพที่ 6. รองเท้าผ้าของผู้หญิงที่ถูก
มัดให้มีขนาดเล็กเพียง 2-3 นิ้ว
(คริสต์ศตวรรษที่ 19)

ภาพที่ 7. ภาพเขียนของโสภณในบ้าน
(คริสต์ศตวรรษที่ 10)

ภาพที่ 8. เครื่องเคลือบรูปปั้นชาย
หญิงเปลือยกาย (คริสต์ศตวรรษที่ 19)

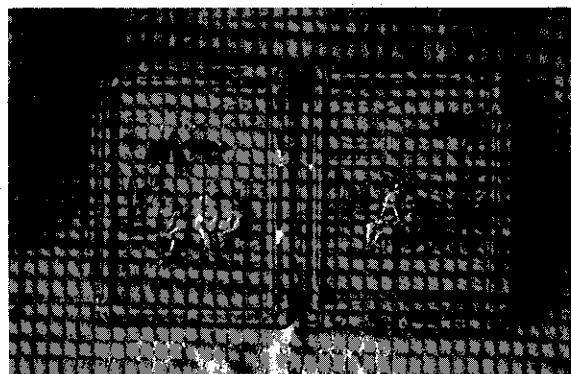
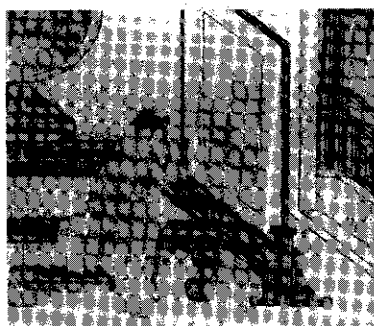

ภาพที่ 9. เครื่องเคลือบทำเป็นรูป
หมอนสำหรับเพศศึกษา (คริสต์
ศตวรรษที่ 19)

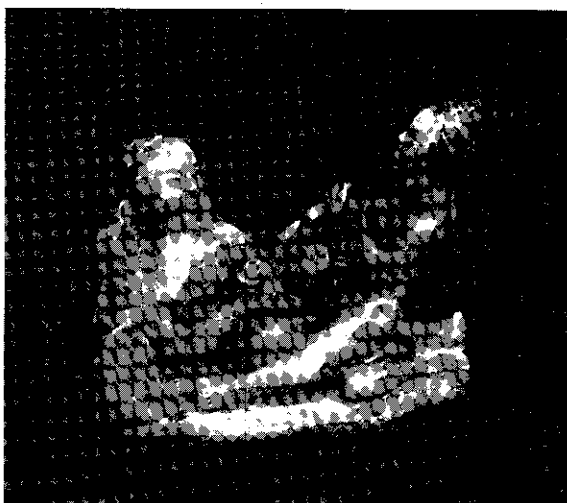

ภาพที่ 10. คลับเครื่องเคลือบใสไว้ในหีบดินสอดสำหรับเพศศึกษา (คริสต์ศตวรรษที่ 19)

ภาพที่ 11-12. ภาพเขียนเชิงสังวาส (คริสต์ศตวรรษที่ 16)

ภาพที่ 13. ภาพแกะสลักที่ทำจากงาช้าง (คริสต์ศตวรรษที่ 15-16)

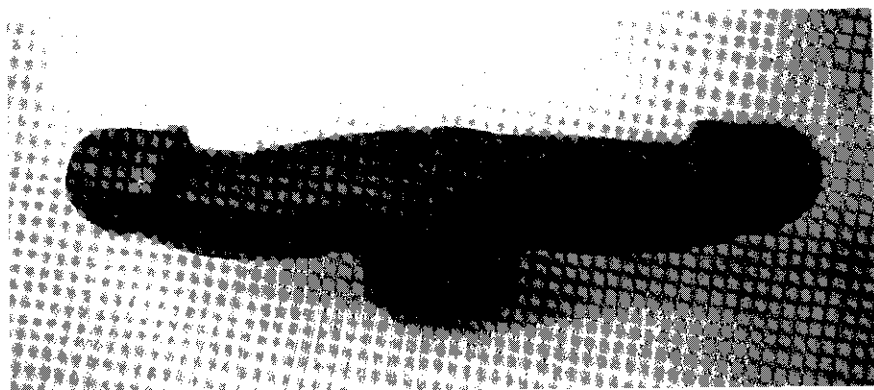

ภาพที่ 14. เครื่องเคลือบเป็นรูปปั้น
แสดงท่าร่วมเพศ (คริสต์ศตวรรษที่ 19)

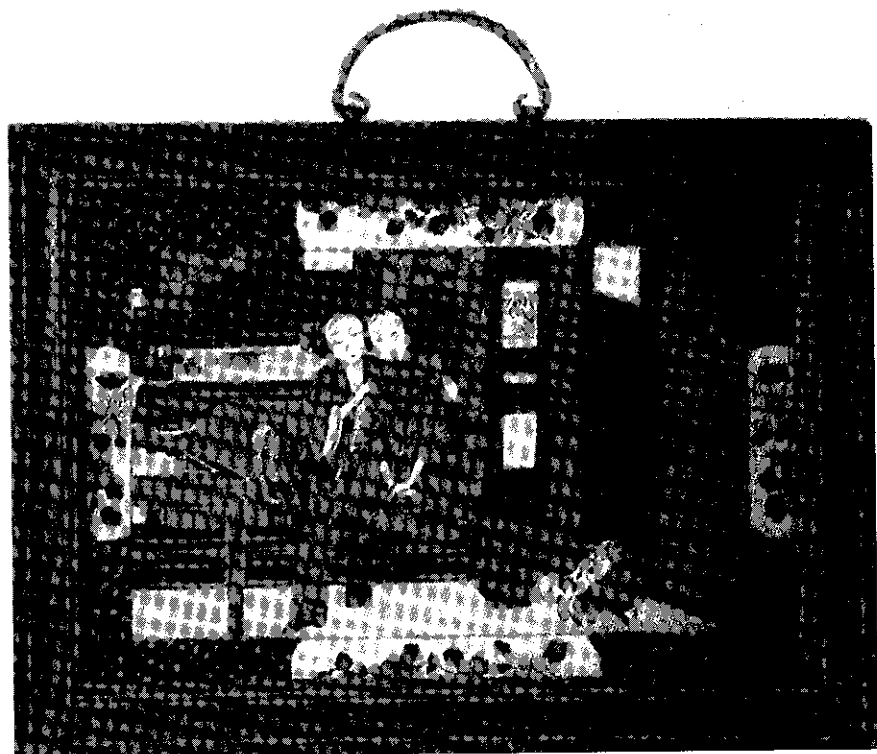
ภาพที่ 15. รูปเคารพในพุทธศาสนา
นิกายตันตระปางยัมยัม (ท่าสมสู่)
(คริสต์ศตวรรษที่ 18)

ภาพที่ 16. ภาพเขียนแสดงภาพนาง
มารร้ายกำลังขย้ำวนพระสงฆ์ (ต้น
คริสต์ศตวรรษที่ 20)

ภาพที่ 17. ไม้แกะเป็นรูปอวัยวะเพศชายที่นิยมใช้เพื่อปลดปล่อยอารมณ์ในหมู่หญิงรักหญิง (คริสต์ศตวรรษที่ 16-17)

ภาพที่ 18. ภาพเขียนบนแผ่นกระจกแสดงภาพหญิงรักหญิง (คริสต์ศตวรรษที่ 19)